

Sobota, 21 września 2019 r.

Ef 4,1-7.11-13; Mt 9, 9-13

Święto św. Mateusza, Apostoła i Ewangelisty

I
Liturgia

• Św. Urszula Ledóchowska

Misja wychowawcza źródłem radości

W dzisiejszej Ewangelii jesteśmy świadkami powołania św. Mateusza. Jest to jedna z historii powołań człowieka przez Boga dokonujących się na przestrzeni dziejów Kościoła. W przeżywaniu tegorocznego Tygodnia Wychowania towarzyszyli nam święci, błogosławieni i słudzy Boży realizujący dzieła wychowawcze. Dziś spotkamy się z osobą o bardzo ciekawym i bogatym życiu. Jest nią św. Urszula Ledóchowska, założycielka Zgromadzenia Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego.

Julia Maria urodziła się w rodzinie arystokratycznej 17 kwietnia 1865 r. w Loosdorf koło Wiednia. W wieku 21 lat wstąpiła do klasztoru urszulanek w Krakowie przyjmując imię zakonne Maria Urszula. Rozeznając swoje powołanie odkryła w sobie zamiłowanie do pracy wychowawczej. W 1906 roku założyła pierwszy na ziemiach polskich internat dla studentek szkół wyższych. W Petersburgu prowadziła polski internat i liceum. Założyła dom zakonny i gimnazjum z internatem nad Zatoką Fińską. W czasie I wojny światowej działała na Półwyspie Skandynawskim, organizując wsparcie dla polskich osieroconych dzieci. Prowadziła odczyty zyskując zainteresowanie współczesnej elity intelektualnej. Założyła szkołę i dom opieki w Danii. Po powrocie do Ojczyzny powołała do istnienia zgromadzenie Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego.

Dzieła podejmowane przez siostry urszulanki, to: szkoły i placówki wychowawcze (od przedszkola aż po uniwersytet), katecheza, kursy katechetyczne, jadłodajnie dla studentów, osób samotnych i bezrobotnych. Urszula Ledóchowska zmarła 29 maja 1939 r. w Rzymie. Papież Jan Paweł II beatyfikował ją 20 czerwca 1983 r. w Poznaniu. Kanonizacja odbyła się w dniu 18 maja 2003 r.

Św. Urszula Ledóchowska była osobą skromną i cichą. Jej życie stanowiło odpowiedź na zachętę św. Pawła z dzisiejszego I czytania: „Zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością.”

Matkę Urszulę można nazwać „apostołką uśmiechu”. Często powtarzała piękne wezwanie: „Kąciki ust do góry”. Pisała do swych sióstr: „Podaję wam tu rodzaj apostołstwa, które nie domaga się od was ciężkiej pracy, wielkich umartwień i trudów, ale które szczególnie dziś, w naszych czasach, bardzo jest pożądane, potrzebne i skuteczne, mianowicie apostołstwo uśmiechu. Uśmiech rozprasza chmury nagromadzone w duszy. Uśmiech na twarzy pogodnej mówi o szczęściu wewnętrznym duszy złączonej z Bogiem, mówi o pokoju czystego sumienia, o beztróskim oddaniu się w ręce Ojca niebieskiego (...) Uśmiech na twojej twarzy pozwala zbliżyć się bez obawy do ciebie, by cię o coś poprosić, o coś zapytać - bo twój uśmiech już z góry obiecuje chętnie spełnienie prośby. Nieraz uśmiech twój wlać może do duszy zniechęconej jakby nowe życie, nadzieję, że nastaną lepsze czasy, że nie wszystko stracone, że Bóg czuwa.”

Św. Urszula miała świadomość, że apostołstwo uśmiechu nie zawsze jest łatwe: „Mieć stały uśmiech na twarzy, zawsze - gdy słońce świeci albo deszcz pada, w zdrowiu lub w chorobie, w powodzeniu albo gdy wszystko idzie na opak - o to niełatwo!”, stąd trzeba umieć odnaleźć źródło prawdziwej radości: „Uśmiech ten świadczy, że dusza twoja czerpie w Sercu Bożym tę ciągłą pogodę duszy...”.

Nieraz tracimy równowagę ducha i wewnętrzny spokój, skarżąc się na nadmiar obowiązków, przeciwności życiowe, towarzyszące nam obawy i niepewność co do przyszłości. Św. Urszula Ledóchowska musiała stawić czoło licznym wyzwaniom i trudnościom, nie straciła jednak pokoju wewnętrznego i pogody ducha. Źródło jej radości wypływało z Serca Bożego. Wychowawca, który odkryje to źródło, będzie człowiekiem głębokiej wewnętrznej radości i pokoju ducha.

Modlitwa wiernych

„Każdemu z nas została dana łaska według miary daru Chrystusowego” Prośmy Chrystusa o siłę do wiernego realizowania powołania, jakim zostaliśmy obdarzeni przez Boga.

1. Módlmy się za Ojca Świętego Franciszka, biskupów i prezbiterów, aby odpowiadając na wezwanie do służby w Kościele, włączali się w budowanie Ciała Chrystusowego. **Ciebie prosimy...**
2. Módlmy się za zgromadzenia zakonne realizujące dzieła wychowawcze, by nie zabrakło im nowych i świętych powołań. **Ciebie prosimy...**
3. Módlmy się za katechetów i katechetki posługujących w polskich szkołach i przedszkolach, by mogli cieszyć się obfitymi owocami swej posługi. **Ciebie prosimy...**
4. Kończąc IX Tydzień Wychowania w Polsce oddajmy w ręce dobrego Boga wszystkie owoce tego czasu modlitwy i refleksji nad wychowaniem i nauczaniem realizowanym w naszej Ojczyźnie. **Ciebie prosimy...**
5. Polecajmy Bogu profesorów i wykładowców kształcących polskich nauczycieli, prosząc, by ich wysiłki zaowocowały dobrym przygotowaniem teoretycznym i praktycznym naszych pedagogów.
6. Módlmy się za zmarłych duszpasterzy, katechetów, nauczycieli i wychowawców, którzy za swych ziemskich dni wskazywali nam drogę do Nieba, by sami otrzymali obiecane im mieszkanie w domu Ojca. **Ciebie prosimy...**
7. Módlmy się za nas tu zebranych, byśmy otwierając się na Bożą łaskę pamiętali o odpowiedzialności za swój własny rozwój duchowy, psychiczny, intelektualny i fizyczny. **Ciebie prosimy...**

Panie Jezu, Ty powiedziałeś, że „nie przyszedłeś powołać sprawiedliwych, ale grzeszników”, ulituj się nad nami, odpuść nam grzechy i pozwól cieszyć się odzyskaną wolnością. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

